

KOSTUEN EGITURA:

Proiektuaren oinarria ez da hortz-besaulki bat zerotik egitea, baizik eta klinikan dagoen besaulki bat egokitzea behar bereziak dituzten pazienteentzat. Estrategia horrek aukera ematen du egiturazko kostuak nabarmen murrizteko eta inbertsioa kontzentratzeko segurtasunari, irisgarritasunari eta erosotasunari dagokienez balio handiagoa ematen duten egokitzapenetan.

Lehenik eta behin, kostu finkoak identifikatzen dira, paziente kopuruaren eta egindako egokitzapenen araberakoak ez direnak. Kostu horien barruan sartzen dira diseinu teknikoa eta beharrezko egokitzapenen plangintza, hala nola pantaila jartzea, bigungarri-sistemak eta eusteko arnesak. Era berean, erabiltzaileen beharrak aztertu dira alde zurretik, logopedak eta odontologoak bezalako profesionalekin lankidetzan, egokitzapen egokia bermatzeko. Kostu horiei besaulkia aldatzeko beharrezkoak diren pieza finkoak gehitzen zaizkie, hala nola, buruko euskarriak, eusteko sistemak, finkapen metalikoak eta arnesetarako banda bereziak, komunikazio alternatiboko softwarearen hasierako konfigurazioa eta tableta edo pantaila integratua prestatzea. Kostu bakarrek, neurritsuak eta beharrezkoak dira ergonomia, funtzionaltasuna eta besaulkiaren segurtasuna ziurtatzeko.

Bestalde, proiektuak kostu aldakorak ditu, egokitutako unitate bakoitzaren eta paziente bakoitzaren behar espezifikoaren araberakoak. Horien artean daude egokitzapen bakoitzean erabilitako materialak, hala nola kuxinak, alboetako euskarriak eta hiru edo bost puntuko arnes medikoak, baita tableta edo pantaila integratua ere, dagokion softwarearekin. Tamaina txikiagoko piezak eta osagarriak ere kostu aldakorak dira, hala nola torlojuak, eusteko plakak, bridak edo bigungarri gehigarria. Kostu horiek errepikatu edo eguneratu egin daitezke, pazientearen premien bilakaeraren arabera.

Proiektua masako ekoizpen batean oinarritzen ez bada ere, eskala-ekonomiak aurreikusten dira osagai jakin batzuk erosita — hala nola arnesak edo kuxinak — lote txikietan, bai eta tabletak edo pantaila estandarrek erabilia ere, eredu industrial espezializatuen ordez, eta horrek kostuak optimizatzea ahalbidetzen du, kalitatea arriskuan jarri gabe.

Halaber, irismen-ekonomiak sortzen dira; izan ere, elementu batzuk, hala nola pantaila edo eusteko sistemak, klinikako beste eremu batzuetan berrerabil daitezke, adibidez logopedia- edo fisioterapia-kontsultetan, egindako inbertsioaren aprobetxamendua maximizatuz.

Proiektuaren kostuen logika ez da azken prezioa minimizatzea, baizik eta pazientearen segurtasuna bermatzea, premia bereziak dituzten pertsonen komunikazioa eta erosotasuna erraztea eta besaulkiaren nahiz egokitzapenen bizitza baliagarria handitzea. Epe luzera, inbertsio puntual horiek merkatuan bereizteko eta klinikak arreta inklusibo

eta pertsonalizatuarekin konprometitutako zentro gisa duen irudia indartzeko aukera ematen dute.

Erreferentzia gisa, egokitzapen bakoitzeko gutxi gorabeherako kostu aldakorrek honako hauek biltzen dituzte: arnes mediko bat, gutxi gorabehera 20 eta 50 euro arteko kostuarekin; buruarentzako eta alboentzako kuxinak, 15 eta 40 euro arteko prezioekin; tableta edo pantaila integratu bat, 80 eta 150 euro arteko kostuarekin; eta pieza txiki gehigarriak, gutxi gorabehera 10 eta 20 euro arteko kostuarekin. Balio horiei esker, proiektua klinikarako onargarriak diren marjina ekonomikoen barruan mantentzen da.

